

А.С. Аубәкір¹, М.М. Нуркатова²

¹ Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті

² Колумбия Университеті жанындағы Орталық Азиядағы

Жаһандық денсаулықты зерттеу орталығы

ӘЛЕУМЕТТІК ҚЫЗМЕТКЕРДІҢ ЭМОЦИОНАЛДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ДЕНГЕЙІ МЕН КӘСІБИ БЕЙІМДЕЛУІНІҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІН ТАЛДАУ

Аңдатпа

Мақалада эмоционалды интеллекттің кәсіби қызмет процесінде алатын орны туралы зерттеу нәтижелерін қарастыра келе, бұл бағыт эмоционалды интеллект тұжырымдамасының пайда болуымен бір уақытта дерлік көрсетілген болатын және осы күнге дейін практикаға сәйкес сұраныстардың арқасында өзектілігін жоғалтпайды. Зерттеу жұмысымыздың мақсатына сәйкес әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби қызметке кәсіби бейімделу тиімділігін қамтамасыз етудегі эмоционалды интеллект рөлін зерттеу, сонымен қатар, жұмыста көбінесе әлеуметтік қызметкердің білімі, білігі мен дағдылары басты рөлді емес, оның жеке ерекшеліктері, өзін дұрыс көрсете білу, өзгелермен ортақ тіл таба білу қабілеттеріне ие болады. Сондықтан, жалпы интеллект деңгейімен қатар, басқа да сипаттамаларды алып қарайтын болсақ, әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби қызметінің сәттілігімен байланысты болуы керек, оны басқаша айтқанда коммуникация саласындағы құзыреттілікке, айналасындағылармен эмоционалды байланыс қабілетіне жатқызуға болады.

Эмоционалды интеллекттің жоғары деңгейі әлеуметтік қызметкерлердің өз жұмысына, жетістіктеріне қанағаттану дәрежесімен де байланысты, бұл іс-әрекет табысының субъективті көрсеткіші болып табылады. Эмоционалды құзыретті әлеуметтік қызметкер өз жұмысынан ләззат алу үшін өзін-өзі баптай алатындығымен түсіндіріледі, сол арқылы өзін одан да тиімді болуға итермелейді. Сонымен қатар, кейбір зерттеулердің нәтижелері эмоционалды интеллекттің эмоционалды компоненттерінің ауырлығы (эмпатия және эмоционалды хабардарлық), керісінше, эмоционалды жайлылық деңгейінің төмендеуімен байланысты екендігін көрсетеуіне байланысты, мақалада әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби бейімделу ерекшеліктерімен эмоционалды интеллекттің кәсіби қызмет процесінде алатын орны туралы зерттеу жұмысына шолу жасалынған.

Кілттік сөздер: Эмоционалды интеллект, кәсіби бейімделу, әлеуметтік қызметкер, кәсіби құлдырау, тұлғааралық эмоционалды интеллект, кәсіби іс-әрекет.

A. Aubakir¹, M. Nurkatova²

¹ Al-Farabi Kazakh National University

² The Center for the Study of Global Health in Central Asia at Columbia University

ANALYSIS OF THE LEVEL OF EMOTIONAL INTELLIGENCE AND FEATURES OF PROFESSIONAL ADAPTATION OF THE SOCIAL WORKER

Abstract

The article considers the results of research on the role of emotional intelligence in the process of professional activity, this direction was expressed almost simultaneously with the emergence of the concept of emotional intelligence and to this day does not lose relevance due to practical needs. In accordance with the purpose of our work, the study of the role of emotional intelligence in ensuring the effectiveness of professional adaptation of social workers, as well as the knowledge,

skills and abilities of social workers often play a key role in their personal characteristics, ability to express themselves, find common ground. will be. Therefore, in addition to the general level of intelligence, other characteristics should be associated with the success of the professional activity of social workers, in other words, it can be attributed to the competence in communication, the ability to communicate emotionally with others.

The high level of emotional intelligence is also associated with the degree of satisfaction of social workers with their work and achievements, which is a subjective indicator of success. It is explained by the fact that an emotionally competent social worker can adjust himself to enjoy his work, thereby motivating himself to be more effective. In addition, the results of some studies show that the severity of the emotional components of emotional intelligence (empathy and emotional awareness) is associated with a decrease in emotional comfort.

Key words: emotional intelligence, professional adaptation, social worker, professional decline, interpersonal emotional intelligence, professional activity.

A.C. Аубакир¹, М.М. Нуркатова²

*¹ Казахский национальный университет имени аль-Фараби
² Центра Изучения Глобального Здоровья в Центральной Азии
при Колумбийском Университете*

АНАЛИЗ УРОВНЯ ЭМОЦИОНАЛЬНОГО ИНТЕЛЛЕКТА И ОСОБЕННОСТЕЙ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ АДАПТАЦИИ СОЦИАЛЬНОГО РАБОТНИКА

Аннотация

В статье рассматриваются результаты исследования роли эмоционального интеллекта в процессе профессиональной деятельности, это направление было выражено практически одновременно с возникновением концепции эмоционального интеллекта и по сей день не теряет актуальности в связи с практическими потребностями. В соответствии с целью нашей работы, изучение роли эмоционального интеллекта в обеспечении эффективности профессиональной адаптации социальных работников, а также знания, навыки и умения социальных работников часто играют ключевую роль в их личностных характеристиках, умении выражать себя, находить точки соприкосновения. будет. Поэтому, помимо общего уровня интеллекта, с успешностью профессиональной деятельности социальных работников должны быть связаны другие характеристики, другими словами, это может быть отнесено к коммуникативной компетентности, умению эмоционально общаться с окружающими.

Высокий уровень эмоционального интеллекта также связан со степенью удовлетворенности социальных работников своей работой и достижениями, что является субъективным показателем успешности. Это объясняется тем, что эмоционально компетентный социальный работник может приспособиться к своей работе, тем самым мотивируя себя действовать более эффективно. Кроме того, результаты некоторых исследований показывают, что выраженность эмоциональных компонентов эмоционального интеллекта (эмпатия и эмоциональная осведомленность) связана со снижением эмоционального комфорта.

Ключевые слова: эмоциональный интеллект, профессиональная адаптация, социальный работник, профессиональный упадок, межличностный эмоциональный интеллект, профессиональная деятельность.

Кіріспе

Қазіргі заманғы әлеуметтік ұйымдардың көпшілігі өздерінің күш-жігері мен ресурстарының едәуір бөлігін қызметкерлерді дамытуға және сақтауға жұмсайды, өйткені білікті және адал қызметкерлер - бұл компанияның нарықтағы жетістігінің негізгі

себептерінің бірі. Осыған байланысты, кадрларды іріктеу тиімділігін арттыруға, жаңа қызметкерлердің ұжымға тез енуіне және оларды жұмыстан шығару ықтималдығын төмендетуге бағытталған жаңа қызметкерлерді бейімдеу жүйесін әзірлеу және енгізу маңызды. Жаңа қызметкерлерді бейімдеу жұмыстарының ерекше бағыты – жоғары оқу орнын жаңадан бітірген және кәсіби қызметін енді бастаған жас мамандарды бейімдеу. Соңғы жылдары әлеуметтік қызметкерлердің кәсіптік қызметіне сұраныстың өсуіне байланысты олардың бейімделуін зерттеу маңызды бола бастады. Алайда, мәселенің өзектілігіне қарамастан, әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби бейімделуінің әлеуметтік-психологиялық жағына қатысты заманауи отандық зерттеулер жеткіліксіз.

Кәсіби бейімделудің сәттілігіне тікелей немесе жанама әсер ететін көптеген факторлар бар. Бүгінгі күні адам бейімделетін әлеуметтік жағдайдың параметрлері, яғни сыртқы факторлар кеңінен зерттелген. Алайда, жеке тұлғаның әлеуметтік-психологиялық бейімделуінің сәттілігі мен оның ішкі ерекшеліктері мен қабілеттерінің арасындағы байланыс туралы мәліметтер жетіспейді.

Эмоционалды интеллект дегеніміз - адамның өзінің және өзгенің эмоциясын түсіну және басқару, айналасындағы адамдардың эмоцияларын қабылдау және оларға әсер ету, сондай-ақ өзінің эмоционалды жағдайлары туралы ойлау және олардың көріністерін бақылау арқылы тиімді қарым-қатынас жасау қабілеті [1, 226.]. Осы анықтамада эмоционалды интеллекттің адаптивті қасиеттері айқын көрінеді, бірақ қазіргі кезде бұл болжамға жеткілікті эмпирикалық дәлелдер жоқ. Таңдалған мәселенің өзектілігі эмоционалды интеллекттің салыстырмалы түрде жаңа, аз зерттелген құбылыс екендігіне байланысты. Қазіргі уақытта эмоционалды интеллект құрылымы мен мәнін түсіндіруде әртүрлі көзқарастар бар (Р.Бар-Он; Д. Големан; Дж. Майер, П. Саловей, Д.Р. Карузо; И. Н. Андреева; Д. В. Люсин; Е. Л.Сергиенко, И.И.Ветрова және басқалар). Алайда эмоционалды интеллекттің бірыңғай теориясы жасалмаған. Осыған қарамастан, эмоционалды интеллектті зерттеу қажеттілігі кәсіби қызметтің тиімділігі мен жеке тұлғаның кәсіби бейімделуіне әсер ететін факторларды анықтаудан тұратын практиканың сұраныстарынан туындайды. Әлеуметтік қызметкерлерінің басқа адамдардың сезімдерін тану және ұғына алу, ортақтаса алу, эмоционалды хабардарлық, эмпатия сияқты кәсіби іс-әрекетінің ерекшеліктері маманның бойындағы эмоционалды интеллектінің даму деңгейіне тікелей байланысты.

Зерттеудің практикалық құндылығы әлеуметтік қызметкерлерде эмоционалды интеллектті дамытудың мақсаттылығы негізделгендігінде, зерттеу нәтижелері, атап айтқанда, анықталған топтар мен EQ профилдері, конструктивті психологиялық әсер ету құралдарын анықтау үшін әлеуметтік қызметкерлердің жеке ресурстарын болжау мүмкіндігін кеңейтеді.

Нәтижелерді талдау

Эмоционалды интеллекттің кәсіби қызмет процесінде алатын орны туралы зерттеу нәтижелерін қарастыра келе, бұл бағыт эмоционалды интеллект тұжырымдамасының пайда болуымен бір уақытта дерлік көрсетілген болатын және осы күнге дейін практикаға сәйкес сұраныстардың арқасында өзектілігін жоғалтпайды. Зерттеу жұмысымыздың мақсатына сәйкес әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби қызметке бейімделу тиімділігін қамтамасыз етудегі эмоционалды интеллект рөлін зерттеу. Жұмыста көбінесе әлеуметтік қызметкердің білімі, білігі мен дағдылары басты рөлде емес, оның жеке ерекшеліктері, өзін дұрыс көрсете білуі, өзгелермен ортақ тіл таба білу қабілеттерін маңызды болады. Сондықтан, кәсіби қызметтің табыстылығы жалпы интеллект деңгейімен қатар, басқа да сипаттамалара байланысты болуы керек, оларға коммуникация саласындағы құзыреттілік, айналасындағылармен эмоционалды байланыс орната алу қабілетін жатқызуға болады. Эмоционалды интеллект деңгейі мен жалпы кәсіби қызметтің жетістігі арасындағы байланысқа келетін болсақ, бұл мәселеге арналған зерттеулер айтарлықтай аз. Отандық және шетелдік әдебиеттерде мұндай байланыстардың әртүрлі эмпирикалық зерттеулерін табуға болады. Мысалы, эмоционалды интеллектісі жоғары

қызметкерлердің жұмыста кәсіби құлдырау ықтималдығы аз екендігі туралы мәліметтер бар. Атап айтқанда, айналасындағы адамдардың эмоционалды күйін түсіріп, осы эмоцияларды дұрыс бағытқа бағыттай алатын қабілеті бар әлеуметтік қызметкерлер клиенттерге деген пайдасыздық сезімі, өз ісінің нәтижесіздігі сияқты эмоционалды құлдыраудың белгілерін аз мөлшерде сезінеді [2, 33-45б.].

Эмоционалды интеллекттің жоғары деңгейі әлеуметтік қызметкерлердің өз жұмысына, жетістіктеріне қанағаттану дәрежесімен де байланысты, бұл іс-әрекет табыстылығының субъективті көрсеткіші болып табылады. Эмоционалды құзыретті қызметкер өз жұмысынан ләззат алу үшін өзін-өзі бағыттай алатындығымен түсіндіреді, сол арқылы өзін одан да тиімді болуға итермелейді. Кейбір зерттеулердің нәтижелері эмоционалды интеллекттің эмоционалды компоненттерінің ауырлығы (эмпатия және эмоционалды хабардарлық), керісінше, эмоционалды жайлылық деңгейінің төмендеуімен байланысты екендігін көрсетеді [3, 186б.]. Зерттеудің авторы алынған нәтижелерді интерпретациялау ретінде мұндай қарым-қатынас индивидтің әртүрлі эмоционалды тәжірибелерге назар аударуының күшеюі және соның салдарынан теріс боялған эмоционалды тәжірибеге жинақталу және ұзақ мерзімді бекіту есебінен көрінуі мүмкін деп санайды. Эмоционалды интеллект деңгейі мен кәсіби іс-әрекет табыстылығының объективті көрсеткіштері арасында айтарлықтай байланыстың болуы туралы деректер іс жүзінде жоқ. Бір жағынан, қазіргі уақытта осы мәселеге арналған зерттеулердің жеткіліксіздігін байқауға болады. Екінші жағынан, қолданыстағы зерттеулерде эмоциялар мен белсенділіктің нақты көрсеткіштерін түсіну және бақылау қабілетінің даму деңгейі арасындағы жеткілікті тұрақты байланыс анықталмаған. Іс-әрекеттің тиімділігі диссертациялық зерттеуде А.С. Петровская «Эмоционалды интеллект деңгейі мен басқару қызметінің тиімді параметрлері арасындағы байланысты зерттеу нәтижелерін талдау негізінде эмоционалды интеллекттің жоғары деңгейі, басқару қызметінің тиімділігінің жоғары деңгейіне сәйкес келеді деген қорытынды жасайды [4, 345б.]. Алайда, осы зерттеуде таңдалған менеджердің қызметін бағалау критерийлері олардың шынымен объективті екендігіне күмән тудырады. Сонымен қатар, кейбір зерттеулер эмоционалды интеллектті дамытуға бағытталған мамандандырылған оқу бағдарламаларынан кейін әлеуметтік қызметкерлердің жұмыс көрсеткіштерінің жақсарғанын көрсетеді [5, 203б.]. Мысалы, эмоцияларды түсіну және басқару дағдыларын дамытуға бағытталған корпоративті сабақтар, сабаққа келмеу санының төмендеуіне алып келгені туралы дәлелдер бар. Оның үстіне бұл әсер ұзақ уақыт сақталады. Сонымен қатар, мұндай оқыту бағдарламалары қызметкерлерге әріптестерімен және клиенттерімен тиімді өзара әрекеттестік орнатуға мүмкіндік береді және бұл корпоративті рухты сақтауға тиімді әсер етеді. Осыған байланысты қазіргі уақытта эмоционалды құзыреттілік пен эмоционалды интеллектті дамытуға бағытталған көптеген тренингтер бар. Мұндай бағдарламалар эмоционалды интеллектті құрайтын жеке қабілеттерді дамытуға бағытталған және оқытудың әр түрлі әдістеріне негізделуі мүмкін: ойын, арт-терапия, психо-гимнастика, мінез-құлық терапиясы, пікірталас әдістері және т.б. [6, 197б.]. Негізгі эмоциялық зерттеудің негізгі теориялық тәсілдерін, сондай-ақ «эмоционалды интеллект» құрылымын талдай отырып, бұл тұжырымдаманың ғылым мен практикада айтарлықтай өзекті екендігін атап өтуге болады. Қазіргі кезде конструкцияны түсінудің екі түрлі тәсілі бар: аралас модельдер мен қабілеттер модельдері, олардың әрқайсысы эмоционалды интеллектті зерттеудің әр түрлі әдістері мен бағыттарын ұсынады. Кең мағынада эмоционалды интеллект - бұл эмоционалды ақпаратты өңдеумен байланысты психикалық қабілеттердің жиынтығы. Біздің жұмысымыздың шеңберінде, эмоционалды интеллект кезінде, Д.В.Люсиннен кейін, біз адамның өзінің және өзгенің эмоциясын түсіну және басқару қабілетін түсінеміз. Бұл тәсіл тұжырымдамалық және практикалық тұрғыдан ең қызықты болып көрінеді. Сонымен, тұжырымдамалық тұрғыдан Д.В. Люсин эмоционалды интеллекттің тұлғааралық және жеке жағын негіздеді. Тұлғааралық эмоционалды интеллект қоршаған адамдардың эмоциясын түсіну және басқару, интраперальды - өзіндік эмоцияларды түсіну және басқару қабілеттерін біріктіреді. Сонымен қатар, аралас

модельдерден айырмашылығы, бұл жағдайда танымдық қабілеттермен тікелей байланысты емес жеке сипаттамалар эмоционалды интеллект құрылымынан шығарылады. Осылайша, бұл модель таза когнитивті болып табылады, ол біздің түсінігімізде қисынды және ақылға қонымды. Сонымен қатар, бұл тәсілдің артықшылығы - автор шығарған эмоционалды интеллектті өлшеу әдісі, ол орыс үлгісі үшін қосымша бейімделуді және валидацияны қажет етпейді.

Қорытынды

Көптеген зерттеушілер Эмоционалды интеллекттің негізгі функциялары ретінде байланыс тиімділігінің артуын, тұлғааралық қатынастарды оңтайландыруды, депрессия мен стресстің төмендеуін және әлеуметтік-психологиялық бейімделуді атайды. Біздің зерттеу шеңберінде эмоционалды интеллекттің адаптивті қасиеттері басты қызығушылық тудырады. Атап айтқанда, эмоционалды интеллект деңгейі мен кәсіби қызметке әлеуметтік-психологиялық бейімделу дәрежесі арасындағы байланыс. Кәсіби іс-әрекеттің сәттілігін қамтамасыз етудегі эмоционалды интеллекттің рөлін зерттейтін зерттеулердің көпшілігі адамдар арасындағы тұрақты қарым-қатынасқа байланысты бірқатар мамандықтарды қамтиды. Соның ішінде қазіргі уақытта әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби дамуына бағытталған зерттеулер өте аз екендігін көруімізге болады. Әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби бейімделу процесінің мәнін түсінудің негізгі тәсілдерін талдап, қорыта келе, белсенді өзара әрекеттесу процесі - жеке тұлғаның, ұйымның және еңбек ұжымының талаптарына оңтайлы сәйкестікті орнатудан, сондай-ақ, жеке тұлғаның әр түрлі еңбек көрсеткіштерімен қанағаттану жағдайын сақтаудан тұратын қоршаған ұйымдық ортамен қарым-қатынасы. Кәсіби бейімделудің ең өткір проблемасы кез-келген әлеуметтік өзгерістер жағдайында туындайды. Егер біз кәсіби қызметке бейімделу туралы айтатын болсақ, онда осындай сәттердің бірі - жеке тұлғаның кәсіби дамудың жаңа кезеңіне өтеді. Сондықтан біздің зерттеу объектіміз – әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби бейімделуі. Сонымен, біздің эмпирикалық зерттеулеріміз әлеуметтік қызметкер тұлғасының әлеуметтік бейімделуін қамтамасыз етудегі эмоционалды интеллекттің рөлін зерттеуге бағытталған. Бұл зерттеу желісі теориялық тұрғыдан да, практикалық тұрғыдан да қызықты әрі маңызды болып көрінеді. Атап айтқанда, бұл мәселеге қызығушылық әлеуметтік қызметкерлердің ұйымдағы кәсіби іс-әрекетке бейімделуінің сәттілігін қамтамасыз етудегі эмоционалды интеллекттің рөлі туралы эмпирикалық деректердің жеткілікті мөлшерінің болмауына байланысты. Біздің зерттеулер эмоционалды интеллекттің тек кәсіби іс-әрекет тиімділігінің субъективті көрсеткіштерімен байланысын ашып қана қоймай, осы олқылықтың орнын толтыру үшін осы жұмыс аясында жүргізілген зерттеулер субъективті де, объективті критерийлерге сәйкес эмоционалды интеллект деңгейі мен әлеуметтік қызметкерлердің кәсіби бейімделу ерекшеліктері арасындағы байланысты табуға бағытталған.

Список использованной литературы:

1. Гоулман, Д. *Эмоциональное лидерство: Искусство управления людьми на основе эмоционального интеллекта* / Д. Гоулман, Р. Бояцис, Э. Макки // Пер. с англ. - М.: Альпина Бизнес Букс, 2005.-301 с.
2. Панкова, Т. А. *Роль эмоционального интеллекта в эффективности деятельности руководителя* / Т. А. Панкова // *Психологические исследования: электрон, науч. журн. [Электронный ресурс]*. - 2010.
3. Деревянко, С. П. *Роль эмоционального интеллекта в процессе социально-психологической адаптации студентов* / С. П. Деревянко // *Инновационные образовательные технологии*. - 2007. -№1 (9).-С. 92-95.
4. Петровская, А. С. *Эмоциональный интеллект как детерминанта результативных параметров и процессуальных характеристик управленческой деятельности*: дис. канд. психол. наук: 19.00.03 / Петровская Анастасия Сергеевна. - Ярославль, 2007. - 225 с.

5. Cherniss, C., Goleman, D. *Training for emotional intelligence* // C. Cherniss, D. Goleman (eds.). *The emotionally intelligent workplace*. San Francisco: Josse-Bass. 2001. P. 209-232.]

6. Деревянко, С. П. Развитие эмоционального интеллекта в тренинговых группах / С. П. Деревянко // *Психологический журнал*. - 2008. - №2. - С.79-84.

References:

1. Goulman, D. *Emocional'noe liderstvo: Iskusstvo upravleniya lyud'mi na osnove emocional'nogo intellekta* / D. Goulman, R. Boyacis, E. Makki // *Per. s angl.* - M.: Al'pina Biznes Buks, 2005.-301 s.

2. Pankova, T. A. *Rol' emocional'nogo intellekta v effektivnosti deyatelnosti rukovoditelya* / T. A. Pankova // *Psihologicheskie issledovaniya: elektron, nauch. zhurn. [Elektronnyj resurs]*. - 2010.

3. Derevyanko, S. P. *Rol' emocional'nogo intellekta v processe social'no-psihologicheskoy adaptacii studentov* / S. P. Derevyanko // *Innovacionnye obrazovatel'nye tekhnologii*. - 2007. -№1 (9).-S. 92-95.

4. Petrovskaya, A. S. *Emocional'nyj intellekt kak determinanta rezul'tativnyh parametrov i processual'nyh karakteristik upravlencheskoj deyatelnosti: dis. kand. psihol. nauk: 19.00.03* / Petrovskaya Anastasiya Sergeevna. - YAroslavl', 2007. - 225 s.

5. Cherniss, C., Goleman, D. *Training for emotional intelligence* // C. Cherniss, D. Goleman (eds.). *The emotionally intelligent workplace*. San Francisco: Josse-Bass. 2001. P. 209-232.]

6. Derevyanko, S. P. *Razvitie emocional'nogo intellekta v treningovyh gruppah* / S. P. Derevyanko // *Psihologicheskij zhurnal*. - 2008. - №2. - S.79-84.

XFTAP 11.25.91

<https://doi.org/10.51889/2021-1.1728-8940.12>

Абхари М.А.

Казахский Национальный университет им. Аль-Фараби
Казахстан

ПОЗИЦИЯ ИОРДАНИИ ПО ДИПЛОМАТИЧЕСКОМУ КРИЗИСУ В ПЕРСИДСКОМ ЗАЛИВЕ

Аннотация

Волна протестов и восстаний, всколыхнувшая арабские страны начиная с февраля 2011 года, не обошла стороной и относительно благополучный регион Персидского залива. Постепенно нарастающая напряженность между странами Совета сотрудничества арабских государств Персидского залива привело к конфликту между этими государствами, а в последствии к дипломатическому кризису, который отразился также и на соседних странах, не входящих в состав ССАГПЗ. В ходе конфликта в Персидском заливе, также именуемом «Катарским кризисом 2017 года», рядом арабских стран был объявлен бойкот и приняты санкции в отношении Катара.

В данной статье рассматриваются причины возникновения дипломатического кризиса, и позиция Иордании в данном конфликте. Учитывая умеренную политику короля Абдаллы II и дружественные отношения со всеми сторонами конфликта, в статье рассматриваются факторы, повлиявшие на процесс принятия решений иорданской стороной, и то, как данный кризис сказался на дальнейших взаимоотношениях между Хашимитским королевством и монархиями Персидского залива.

Ключевые слова: дипломатический кризис, страны Персидского залива, блокада Катара, внешняя политика, Иордания, конфликт.